

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Εμπιστευόμενοι τον Πατέρα μας

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Π. Χόμερ
Των Εβδομήκοντα

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

Ο Θεός μάς εμπιστεύεται να πάρουμε πολλές σημαντικές αποφάσεις και σε όλα τα ζητήματά μας ζητεί να Τον εμπιστευόμαστε.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. “The gloom on my mind wore gradually away,” she recorded, “and there was not a more mirthful woman in the whole company.”

Louisa’s story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving

Την 1η Ιουνίου 1843, ο Άντισον Πρατ έφυγε από τη Ναβού του Ιλλινόι για να κηρύξει το Ευαγγέλιο στις Νήσους της Χαβάης, αφήνοντας τη σύζυγό του, Λουίζα Μπαρνς Πρατ, να φροντίζει τη νεαρή οικογένειά τους.

Στη Ναβού, καθώς οι διώξεις εντάθηκαν, αναγκάζοντας τους Αγίους να φύγουν και αργότερα στο Γουίντερ Κουώρτερς καθώς ετοιμάζονταν να μεταναστεύσουν στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, η Λουίζα βρέθηκε αντιμέτωπη με την απόφαση να κάνει το ταξίδι. Θα ήταν ευκολότερο να μείνει και να περιμένει τον Άντισον να επιστρέψει παρά να ταξιδέψει μόνη.

Και στις δύο περιπτώσεις ζήτησε καθοδήγηση από τον προφήτη, Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο οποίος την παρότρυνε να πάει. Παρά τη μεγάλη δυσκολία και την προσωπική της απροθυμία, έκανε κάθε φορά το ταξίδι με επιτυχία.

Στην αρχή, η Λουίζα βρήκε λίγη χαρά στα ταξίδια. Ωστόσο, σύντομα άρχισε να αισθάνεται χαρούμενη με το πράσινο χορτάρι των λιβαδιών, τα πολύχρωμα αγριολούλουδα και τις μικρές γυμνές εκτάσεις εδάφους στις όχθες των ποταμών. «Η μελαγχολία στο μυαλό μου σταδιακά εξασθένισε» κατέγραψε «και δεν υπήρχε πιο εύθυμη γυναίκα σε όλη την παρέα».

Η ιστορία της Λουίζας με έχει εμπνεύσει βαθιά. Θαυμάζω την προθυμία της να παραμερίσει τις προσωπικές της προτιμήσεις, την ικανότητά της να εμπιστεύεται τον Θεό και το πώς η άσκηση της πίστης της την βοήθησε να δει την κατάσταση διαφορετικά.

Μου έχει υπενθυμίσει ότι έχουμε έναν

Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

The Source of Truth

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which

στοργικό Πατέρα στους Ουρανούς, ο οποίος νοιάζεται για εμάς όπου κι αν είμαστε και ότι μπορούμε να Τον εμπιστευόμαστε περισσότερο από οποιονδήποτε ή οτιδήποτε άλλο.

Η πηγή αληθείας

Ο Θεός μάς εμπιστεύεται να πάρουμε πολλές σημαντικές αποφάσεις και σε όλα τα ζητήματα μας ζητεί να Τον εμπιστευόμαστε. Αυτό είναι ιδιαίτερος δύσκολο, όταν η κρίση μας ή η κοινή γνώμη διαφέρει από το θέλημά Του για τα τέκνα Του.

Ορισμένοι προτείνουν ότι θα πρέπει να επανασχεδιάσουμε τα όρια μεταξύ του τι είναι σωστό και τι είναι λάθος, επειδή λένε ότι η αλήθεια είναι σχετική, ότι η πραγματικότητα αυτοπροσδιορίζεται ή ότι ο Θεός είναι τόσο γενναιόδωρος, που στην πραγματικότητα δεν ενδιαφέρεται για το τι κάνουμε.

Καθώς επιζητούμε να κατανοήσουμε και να αποδεχθούμε το θέλημα του Θεού, είναι χρήσιμο να θυμόμαστε ότι τα όρια μεταξύ σωστού και λάθους δεν είναι για εμάς να τα καθορίσουμε. Ο Ίδιος ο Θεός έχει καθορίσει αυτά τα όρια, βάσει των αιώνιων αληθειών προς όφελος και ευλογία μας.

Η επιθυμία να αλλάξει η αιώνια αλήθεια του Θεού έχει μακρά ιστορία. Άρχισε πριν από την έναρξη του κόσμου, όταν ο Σατανάς επαναστάτησε εναντίον του σχεδίου του Θεού, επιζητώντας ιδιοτελώς να καταστρέψει την ανθρώπινη ελεύθερη βούληση. Ακολουθώντας αυτό το πρότυπο άνθρωποι όπως ο Σερέμ, ο Νεχώρ και ο Κοριχώρ έχουν υποστηρίξει ότι η πίστη είναι ανόητη, η αποκάλυψη άσχετη και οτιδήποτε θέλουμε να κάνουμε είναι σωστό. Δυστυχώς, τόσο συχνά αυτές οι αποκλίσεις από την αλήθεια του Θεού έχουν οδηγήσει σε μεγάλη θλίψη.

Ενώ ορισμένα πράγματα μπορεί να εξαρτώνται από το πλαίσιο, δεν το κάνουν όλα. Ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον διδάσκει με συνέπεια ότι οι σωτήριες αλήθειες του Θεού είναι απόλυτες, ανεξάρτητες και καθορισμένες από τον Ίδιο τον Θεό.

Η επιλογή μας

Το ποιον επιλέγουμε να εμπιστευτούμε είναι μία από τις σημαντικές αποφάσεις της ζωής. Ο βασιλιάς Βενιαμίν καθοδηγούσε τον λαό του: «Να πιστεύετε στον Θεό. Να πιστεύετε ότι υπάρχει... Να πιστεύετε ότι έχει κάθε σοφία... Να

the Lord can comprehend.”

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God’s truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised “if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord’s prophet. These are moments of learning,” he said, “of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

πιστεύετε ότι ο άνθρωπος δεν κατανοεί όλα όσα ο Κύριος μπορεί να κατανοεί».

Ευτυχώς έχουμε τις γραφές και καθοδήγηση από ζώντες προφήτες για να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε την αλήθεια του Θεού. Εάν χρειάζεται διευκρίνιση πέραν αυτών που έχουμε, ο Θεός την παρέχει μέσω των προφητών Του. Και Εκείνος θα απαντήσει στις ειλικρινείς προσευχές μας μέσω του Αγίου Πνεύματος καθώς επιζητούμε να κατανοήσουμε αλήθειες που δεν εκτιμούμε ακόμη πλήρως.

Ο Πρεσβύτερος Νιλ Λ. Άντερσεν δίδαξε κάποτε ότι δεν θα πρέπει να εκπλαγούμε «αν μερικές φορές οι προσωπικές [μας] απόψεις δεν είναι αρχικά σε αρμονία με τις διδασκαλίες του προφήτη του Κυρίου. Αυτές είναι στιγμές μάθησης» είπε «και ταπεινοφροσύνης, όταν γονατίζουμε σε προσευχή. Βαδίζουμε προς τα εμπρός με πίστη, εμπιστευόμενοι τον Θεό, γνωρίζοντας ότι με τον καιρό θα λάβουμε μεγαλύτερη πνευματική διαύγεια από τον Επουράνιο Πατέρα μας».

Πάντοτε είναι χρήσιμο να θυμόμαστε τη διδασκαλία του Άλμα ότι ο Θεός δίνει τον λόγο Του ανάλογα με την προσοχή και την προσπάθεια που αφιερώνουμε σε αυτόν. Εάν δίδουμε προσοχή στον λόγο του Θεού, θα λάβουμε περισσότερα. Αν αγνοήσουμε τη συμβουλή Του, θα λαμβάνουμε όλο και λιγότερα μέχρι να μην έχουμε τίποτα. Αυτή η απώλεια γνώσης δεν σημαίνει ότι η αλήθεια ήταν λανθασμένη. Αντιθέτως, δείχνει ότι έχουμε χάσει την ικανότητα να την κατανοήσουμε.

Να προσβλέπετε στον Σωτήρα

Στην Καπερναούμ, ο Σωτήρας δίδαξε για την ταυτότητα και την αποστολή Του. Πολλοί δυσκολεύτηκαν να ακούσουν τα λόγια Του, με αποτέλεσμα να γυρίσουν την πλάτη τους και «να μην περπατ[ούν] πια μαζί του».

Γιατί έφυγαν;

Επειδή δεν τους άρεσαν αυτά που είπε. Έτσι, έχοντας εμπιστοσύνη στη δική τους κρίση, έφυγαν, αρνούμενοι στον εαυτό τους τις ευλογίες που θα είχαν έρθει, αν είχαν μείνει.

Είναι εύκολο η υπερηφάνειά μας να μπει ανάμεσα σε εμάς και την αιώνια αλήθεια. Όταν δεν καταλαβαίνουμε, μπορούμε να κάνουμε παύση, να αφήσουμε τα συναισθήματά μας να κατασταλάξουν και στη συνέχεια να επιλέξουμε πώς θα αντιδράσουμε. Ο Σωτήρας μάς παροτρύνει να «στραφού[με] προς [Εκείνον] σε κάθε σκέψη. Να μην αμφιβάλλ[ουμε], να μη φοβ[όμαστε]». Όταν

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God’s will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, “All things are possible to him that believeth.” In our moments of struggle, we too can cry out, “Help thou [my] unbelief.”

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that “the submission of one’s will is really the only uniquely personal thing we have to place on God’s altar.” No wonder King Benjamin was so eager that his people become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon

εστιάζουμε στον Σωτήρα, η πίστη μας μπορεί να αρχίσει να υπερνικά τις ανησυχίες μας.

Όπως μας παρότρυνε ο Πρόεδρος Ντίτερ Φ. Ούχτντορφ να κάνουμε: «Παρακαλείσθε όπως αμφιβάλετε για τις αμφιβολίες σας προτού αμφιβάλετε για την πίστη σας». Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στην αμφιβολία να μας κρατά φυλακισμένους και να μας κρατά μακριά από τη θεία αγάπη, τη γαλήνη και τα χαρίσματα που έρχονται μέσω πίστεως στον Κύριο Ιησού Χριστό».

Ευλογίες έρχονται σε εκείνους που μένουν

Καθώς οι οπαδοί έφευγαν από τον Σωτήρα εκείνη την ημέρα, Εκείνος ρώτησε τότε τους Δώδεκα: «Μήπως κι εσείς θέλετε να πάτε;»

Ο Πέτρος απήντησε:

«Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής·

»κι εμείς πιστέψαμε και γνωρίσαμε ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού».

Τώρα, οι Απόστολοι ζούσαν στον ίδιο κόσμο και αντιμετώπιζαν τις ίδιες κοινωνικές πιέσεις με τους οπαδούς που αποχώρησαν. Ωστόσο, εκείνη τη στιγμή, επέλεξαν την πίστη τους και εμπιστεύτηκαν τον Θεό, διατηρώντας έτσι τις ευλογίες που δίνει ο Θεός σε όσους μένουν.

Ίσως εσείς, όπως εγώ, μερικές φορές βρεθείτε και στις δύο πλευρές αυτής της απόφασης. Όταν δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε ή να ενστερνιστούμε το θέλημα του Θεού, είναι παρηγορητικό να θυμόμαστε ότι μας αγαπά όπως είμαστε, οπουδήποτε και αν είμαστε. Και έχει κάτι καλύτερο για εμάς. Εάν Τον προσεγγίσουμε, Εκείνος θα μας βοηθήσει.

Μολονότι η προσέγγιση Αυτού μπορεί να είναι δύσκολη, όπως ακριβώς ο Σωτήρας είπε στον πατέρα ο οποίος επεδίωκε θεραπεία για τον γνιο του: «Όλα είναι δυνατά σ’ αυτόν που πιστεύει». Σε στιγμές που πασχίζουμε, κι εμείς μπορούμε να αναφωνούμε: «Βοήθα [με] στην απιστία [μου]».

Υποταγή του θελήματός μας στο δικό Του

Ο Πρεσβύτερος Νηλ Α. Μάξουελ διδάξε κάποτε ότι «η υποταγή της θέλησης κάποιου είναι στην πραγματικότητα το μοναδικό προσωπικό πράγμα που έχουμε για να προσφέρουμε στο θυσιαστήριο του Θεού». Δεν είναι λοιπόν περίεργο που ο βασιλιάς Βενιαμίν επιθυμούσε τόσο πολύ να γίνει ο λαός του «σαν παιδί, ενδοτικός, πράος,

him, even as a child doth submit to his father.”

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father’s will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God’s is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

“I had made a mess of my life,” she said, “and I knew where I needed to be.”

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father’s plan, she felt the Spirit return.

And then she added, “I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine.”

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

ταπεινόφρονας, υπομονετικός, γεμάτος αγάπη, πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να του επιβάλλει, ακριβώς όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του».

Όπως πάντα ο Σωτήρας έθεσε το τέλειο παράδειγμα για εμάς. Με βαριά καρδιά και γνωρίζοντας το επώδυνο έργο που είχε να κάνει, υποτάχθηκε στο θέλημα του Πατέρα Του, εκπληρώνοντας τη μεσσιανική αποστολή Του και ανοίγοντας την υπόσχεση της αιωνιότητας σε εσάς και σε εμένα.

Η επιλογή να υποτάξουμε τη θέλησή μας στο θέλημα του Θεού είναι μία πράξη πίστης που βρίσκεται στην καρδιά της ιδιότητός μας του μαθητού. Κάνοντας αυτή την επιλογή ανακαλύπτουμε ότι η ελεύθερη βούλησή μας δεν μειώνεται. Αντιθέτως, μεγαλώνεται και ανταμείβεται από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, το οποίο φέρνει σκοπό, χαρά, ειρήνη και ελπίδα που δεν μπορούμε να βρούμε πουθενά αλλού.

Πριν από μερικούς μήνες ένας πρόεδρος πασσάλου και εγώ επισκεφθήκαμε μία αδελφή στον πάσσαλό του και τον νεαρό ενήλικο γιο της. Μετά από χρόνια μακριά από την Εκκλησία, περιπλανώμενη σε δύσκολα και μη φιλικά μονοπάτια, είχε επιστρέψει. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας την ρωτήσαμε γιατί είχε επιστρέψει.

«Είχα κάνει τη ζωή μου άνω κάτω» είπε «και ήξερα πού έπρεπε να είμαι».

Τότε την ρώτησα τι είχε μάθει στο ταξίδι της.

Με κάποια συγκίνηση είπε ότι είχε μάθει ότι έπρεπε να παρευρίσκεται στην εκκλησία αρκετό καιρό, ώστε να αποβάλει τη συνήθεια να μην έρχεται και ότι έπρεπε να μείνει μέχρι να φτάσει εκεί όπου ήθελε να είναι. Η επιστροφή της δεν ήταν εύκολη, αλλά καθώς ασκούσε πίστη στο σχέδιο του Πατέρα, ένωσε το Πνεύμα να επιστρέφει.

Και κατόπιν προσέθεσε: «Έχω μάθει μόνη μου ότι ο Θεός είναι καλός και ότι οι τρόποι Του είναι καλύτεροι από τους δικούς μου».

Δίδω μαρτυρία για τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα μας, ο οποίος μας αγαπά. Για τον Υίο Του, Ιησού Χριστού, ο οποίος μας έσωσε. Γνωρίζουν τους πόνους και τις δυσκολίες μας. Δεν θα μας εγκαταλείψουν ποτέ και γνωρίζουν τέλεια πώς να μας συμπαρίστανται. Μπορούμε να έχουμε θάρρος καθώς Τους εμπιστευόμαστε περισσότερο από οποιονδήποτε ή οτιδήποτε άλλο. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.